

A tartalomról:

Hitoktatás és konfirmáció	2
Csendes hűség	2
Évkezdő alkalom	3
Presbiteri bemutatkozás	5
Altenbergi dóm	5
Finnországi élmények	6
Programok	7

Áldott az élet Istene, Hogy
bár vétkeztünk ellene, Mégis
adott boldogítót, Bűneinktől
szabadítót.

(EÉ 135,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2013. III. szám

Tanítványságunk kockázata

A gazdag ifjú - Mt 19:16-26
igehirdetés a tanév kezdetén

Kedves Testvéreim!

Igen érdekes történet ez. S ha másban nem is volna kötődése az iskolakezdéshez, iskolás létünkhöz, csak annyiban, hogy Jézus beszélget a tanítványai-
val – ahogyan mi is tanítványok vagyunk, s azok szeretnénk lenni – ez a kapcsolat is elegendő volna. Azonban jóval erősebb szállal kötődik most hozzánk ez az eset.

Ezt szeretném bizonyítani egy gyakorlattal. Hoztam magammal egy sziklát, mellé teszek egy lécet, s harmadikként, íme, itt egy léggömb. Melyikre állnál legszívesebben? Melyik tűnik legbiztonságosabbnak? Ugye, a léggömbre nem állnánk rá. A léce – az talán. A szikla elég erős, stabil, de vajon én is elég ügyes vagyok-e hozzá. Ha bizonytalan vagyok, segít-e rajtam, ha a sziklára ráteszem a léce? Vagy lehet-e úgy csinálni, hogy még az egész tetejébe rakom a léggömböt? Erre vajon rá lehet-e állni?

Nos, itt van ez a fiatalember. Isten népének tagja. Azok közé tartozik, akik kapták az örök élet ígértét. Szóval ennek a fiatalembernek erős sziklája volt, amire állni lehetett volna. De neki ez nem elég. Ő még nagyobb biztonságot keresett. Hallgatta Isten törvényét. Ezt mind megtartottam! – vallotta magáról, tegyük fel, jogosan. Szóval a sziklára állította a léce, és a kettőn állt meg. De neki még ez sem elég. Még bizonyosabb akart lenni. Mi jót tegyek? – kérdezte Jézustól. Mintha még ezek fölé egy léggömböt is akart volna tenni. Azt gondolta, tehet valami többet annál, amit Isten neki ígért. Azt gondolta, nem elég erős az, amire Isten őt állította. Valami még biztosabbat akart – de az csak gyengébbé vált!

Legszívesebben most azt mondanám nektek, hogy ti legyetek bizonyosak abban, hogy Isten szeret titeket. Legyetek bizonyosak abban, hogy mennyei Atyánk gyönyörű jövőt álmódott nektek. S emlékeztetnélek Benneteket arra, hogy hiszen ti hittanra jártok, és már az elég alapot ad az életeteknek, meg arra, hogy ti szoktatok otthon imádkozni, és Isten nagyon figyel a mi imádságunkra. Meg heti ígénk is azt mondja: „Minden gondotokat Őréa – azaz az Úrra – vessétek, mert neki gondja van rátok”. Szóval azt mondom: elég nekünk a köszikla – sőt hát

ismeritek a léce is, a Tízparancsolatot. S azt igyekezzünk is megtartani – talán nem megy annyira, mint ennek a fiatalembernek. Főleg a szülők és tanárok tisztelete terén van némi hiányosság – azért mégis: törekszünk mindazt betartani. Ez a két alap – a köszikla: Isten ígérete és a léce: a tízparancsolat megtartása – legyen elég számunkra ahhoz, hogy békés, nyugodt életet éljünk, és várjuk a boldog jövőt. Legszívesebben azt mondanám nektek, hogy legyetek bizonyosak abban, hogy Isten szeret titeket.

De ha ez a fiatalember nem lett volna bizonytalan az üdvösségében, nem ment volna Jézushoz. S ha mi nem izgulnánk a jövőt illetően, ha nem volna bennünk valami kis druk, hogy vajon jól élünk-e, akkor vajon volna-e szükségünk áldásra, akkor keresnénk-e Isten közelségét? Szóval inkább azt mondom: Ne legyetek biztosak magatokban! Mindig legyenek kérdéseitek – ahogyan a tanítványoknak is volt kérdésük: „Akkor ki üdvözülhet?”. Tudjatok ti is csodálkozni, meglepődni, vegyétek észre, hogy bizony Isten útjai kifürkészhetetlenek, hogy amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az ő gondolatai a mi gondolatainknál. Legyen izgalmas számotokra ez az év! Legyen kihívás, hogy igaz ismeretet szerezzetek! Legyen kérdés, hogy a tudásokkal mások fölé nőtök-e vagy mások szolgálatába állítjátok magatokat!

S legyetek abban bizonyosak, hogy semmilyen oklevél, diploma, sporteredmény, nyelvtudás sem visz közelebb Isten országához – még a hittan órára járás sem. Ez az embernek lehetetlen.

De Istennek minden lehetséges. Csak Istennek lehetséges. Ezért, ha Jézus azt mondja, add el bátran, amid van. Ha Jézus azt mondja, mondj le arról, amire büszke vagy. Ha Jézus azt mondja, engedd el azt, amihez vagy akihez ragaszkodol. Ha Jézus azt mondja. Mert nem a szegénység, meg semmi más tulajdonság nem üdvözít, hanem csak egyedül Jézus. S ha azt mondja Jézus, keresztkedjél meg – akkor keresztkedjél meg, mert a keresztség üdvözít. Ha azt mondja Jézus, higgy, akkor higgy, mert a hit üdvözít. Ha azt mondja Jézus, hogy szeress, akkor szeress, mert Téged is szeret Jézus. Ennyi.

S ez erősebb alap – nemcsak a léggömbnél, nemcsak a labdánál, hanem a sziklánál is erősebb. Ezért köszönünk így: Erős vár a mi Istenünk! Ámen.

Néhány szó a hittanoktatásról

Az Úr Jézus Krisztus mennybemenetele előtt megbízta tanítványait azzal, hogy minden népet tanítvánnyá tegyenek. Ez kötelez bennünket is – egyen-egyenként és gyülekezetként –, hogy különös figyelmet fordítsunk a gyermekek tanítására. Gyülekezetünkben folyamatosan tartottunk gyermekbibliaköröket. A rendszerváltást megelőzően – 1988 óta – szerdánként gyűjtjük össze a diákokat óvodás kortól konfirmációs korig hogy megismertessük velük hitünk titkait. Mióta gyülekezeti házunk megépült, öt csoportban végezzük a hittan oktatását.

Ebben az esztendőben elindult az állami fenntartású iskolák 1. és 5. osztályában (néhány középiskolában a 7. illetve 9. osztályban is) a kötelező etikaoktatás, illetve az e helyett választható hit- és erkölcsan. Ebben a helyzetben fontosnak találjuk, hogy gyülekezetünk tagjait tájékoztassuk arról, hogy miként is élünk ezzel a lehetőséggel, és döntéseinket milyen megfontolások vezették.

A kezdeményezés fontosságát szeretnénk először kiemelni. Sokszor beszélünk válságról, s hogy az nem annyira gazdasági, mint inkább erkölcsi és morális válság. Ezért rendkívül fontosnak és elodázhatatlannak tartjuk az etika oktatásának bevezetését. Üdvözljük azt is, hogy az etikának alapot adó hit tanulására is lehetőséget kíván biztosítani az állam. Ugyanakkor azt is egyértelműen kijelentjük, hogy ez a kezdeményezés nem az egyház akarata, sem nem az egyház javát hivatott szolgálni. Az egyház – a mi gyülekezetünk is – eddig is megtette azt, amit e téren meg tudott tenni. Az iskolai kötelezően választható hit- és erkölcsan az egyes egyháztestekre és gyülekezetekre többletterhet ró.

Eközben a jogszabályok és rendelkezések folyamatos alakulása miatt az iskolák illetve az iskolafenntartó központok sem bizonyultak minden tekintetben felkészültnek erre a feladatra.

A beiratkozások rendje éppen ezért nem minden esetben volt követhető.

Gyülekezetünk területén több mint negyven általános iskola működik, melyeket februárban értesítettünk arról, hogy az evangélikus hittanoktatással kapcsolatban gyülekezetünket kell keresniük. Több székesfehérvári és néhány vidéki iskolában részt vettünk szülői értekezleten illetve tájékoztatón. A jelentkezések határideje áprilisban járt le, május végére a legtöbb iskolából megkaptuk a jelentkezők névsorát.

Az iskolák számát és a jelentkezők várható létszámát ismerve előzetesen jeleztük az érdeklődőknek és az iskoláknak, hogy iskolai időn kívül, a gyülekezeti házban fogjuk megtartani hittanóráinkat. Ezt a tervet igazolták a jelentkezések: első osztályba 18, ötödik osztályba 5 gyermeket írtak be szüleik Székesfehérváron, Fehérvárcsurgón 2 elsőosztályos és egy 5-es gyermek iratkozott be. A hozzánk tartozó többi településről egyáltalán nem érkezett jelentkezés.

A 18 első osztályos közül négyen a Hétvezér Általános Iskolából, hárman-hárman a Kossuth illetve a Németh László Általános Iskolából jelentkeztek, a többi iskolából (ez 8 iskolát jelent) egy-egy gyermek jelentkezett. Nyilvánvaló, hogy ennyi helyen nem tudunk és nem is célszerű hittanórát indítani. Ezért a nálunk bevált módon folytatjuk a hittan oktatást ebben az esztendőben. Ez azt is jelenti, hogy a 18

első közül csak öt szülője vállalta, hogy szerdánként elhozza gyermekét a gyülekezeti házba. Az öt ötödikes közül pedig kettő jár a szerdai alkalmakra.

Úgy tűnik, elvesztettünk mintegy tizenöt gyermeket. Akkor is nyomaszt ez, ha tudom, hogy minden józan érv és megfontolás mellett szól, hogy jól döntöttünk, amikor a gyülekezeti hittanoktatást választottuk. Akkor is nyomaszt annak a tizenötnek hiánya, ha él bennem a remény, hogy ezek a gyermekek néhány éven belül ide is elkezdene járni. Az ötödikesek a konfirmációra készülve már jövőre. Az írás elején idézett missziói parancsot csak úgy tudjuk betölteni, ha a szülők és keresztszülők a keresztelekor tett kijelentésük szerint elhozzák gyermekeiket, ha rászánnak időt és erőt arra, hogy gyermekeiknek gyülekezeti keretek között biztosítsák a hit tanulását. Hiszen a missziói parancs nemcsak gyülekezetként, hanem egyen-egyenként is kötelez bennünket, hogy gyermekeinket Jézus tanítványává tegyük.

Felkészítés felnőtt keresztelekre és konfirmációra

Gyakran előfordul, hogy felnőttként kezd nyílni valakinek figyelme Isten felé. Akár részesült a keresztségben kisgyermekként, akár még nem kapta meg ezt az ajándékot. Sőt: lehet, hogy valaki tizenkét-tizenéves korában egyszer már konfirmált, de fiatalként eltávolodott a hittől. Hadd bátorítsuk – különösen házasságra készülő és gyermekeket váró – felnőtteket arra, hogy a Biblia tanítását jobban megismerve, hitük megerősítését kérjék Istentől egyéni imádságban, a lelkészekkel való közös – akár négy szemközti készüléssel -, és a gyülekezet előtti hitvallással. Felnőtt keresztelekre és konfirmációra való felkészítést előzetesen egyeztetett időpontokban tudunk biztosítani az érdeklődők számára.

Csendes hűség

Talán ezzel a két szóval jól foglalhatnánk össze gyülekezetünk egykori lelkészének, Nagy Tibornak szolgálatait. Csendes hűség, amellyel megőrizte a világháború zivatarában és az azt követő jelentős változások közepette is hivatását. Fél év múlva, 2014. március 15-én lesz születésének 100. évfordulója, amelyről méltóan szeretnénk megemlékezni.

Tervezzük, hogy írásos emlékeiből és az ő korszakában készült fényképekből, kiállítást állítunk össze. Valamint fontosnak tartjuk azt is, hogy a gyülekezet tagjaiban élő emlékeket összegyűjtsük és megörökítsük. Még nem látjuk előre, milyen módon lehetne ezeket az emlékeket egyben tartani, ám fontosnak véljük, hogy az emlékeink megmaradjanak. Ezért kérjük és bátorítjuk azokat, akiknek személyes emlékü és írásra adottságuk van, hogy ezeket a történeteket írják meg gyülekezetünk archívuma számára.

Kérjük, hogy a tárgyi emlékeket (pl. fényképeket) és az írásokat december közepéig juttassák el a lelkési hivatalba. Így tudjuk biztosítani azok méltó kezelését.

Évkezdő nyár végi lelki alkalom

(Gyenesdiás 2013. augusztus 23-24.)

Az évkezdő lelki napot, már hosszú idő óta a presbiterek, gyülekezeti munkatársak és gyülekezetünk más aktív, tevékeny tagjai „házon kívül”, családtagokkal kibővítve tartják, valamelyik egyházi központban.

Az idei évben ez az együttlét Gyenesdiáson volt. A következő írásban nem a teljes programról, hanem csak az együttlét egy lényeges napirendi pontjáról számolunk be. A beszámolót több személy írásából állítottuk össze.

A napirendi pont címe az alábbi volt:

„Mit kaptam én a presbíter képzőn, munkatárs képzőn?”

(Rövid vallomások a résztvevőktől.)

Elsőként álljon itt egy levélben elküldött írás, melyet a téma indításaként olvastak fel.

Kedves gyülekezeti munkatársak, presbiterek, kedves testvérek!

A 2006-ban történt presbíterré választásom óta ez az első alkalom, hogy személyesen nem tudunk jelen lenni gyülekezetünk évkezdő együttlétén.

Távollétünk oka egy olyan régóta várt családi esemény, mely szükségtelemre tesz minden mentegetőző magyarázkodást. Ezen a napon lesz keresztlányunk, bátyám leánya - Prépóst Enikő – polgári esküvője Vásárosnaményban.

A templomi esküvőt szeptember 21-én a székesfehérvári evangélikus templomunkban tartják.

Nagy öröm ez nekünk és Enikő szüleinek egyaránt. Örömmünk megosztása is öröm, ha az ilyen testvéri közösséggel történik, mint gyülekezetünk tagjai.

Távollétünk miatt döntöttünk úgy, hogy pár gondolatot, személyes érzést írásba foglalva megosztunk gyülekezetünk aktív, tevékeny tagjaival. Szándékunk találkozott az elnökségünk kérésével is, ha most személyesen nem is vagyunk jelen, legalább írásban szóljunk a kedves jelenlévőkhöz és rajtuk keresztül az egész székesfehérvári gyülekezetéhez.

A felkérés szerint nem a száraz tényeket, hanem érzéseinket, a továbbképzéseken átélt élményeket kell megosztani egymás között. Annyit azért szükségesnek tartok elmondani, hogy a teológiai, egyháztörténeti és biblikus ismereteink gyarapodása az egyik legfontosabb célja ezeknek a fórumoknak. Akkor tudunk eligazodni és mi magunk is tudatosan részt vállalni egyházunk hitéleti tevékenységében, ha az alapismeretekkel magunk is tisztában vagyunk. Ehhez természetesen közvetlenül kapcsolódik az a lelki jóérzés, hogy az igehirdetések hallgatása során, vagy bibliaórákon felismerjük és könnyebben megértjük a már korábban hallottakat, vagy tanultakat. A legnagyobb érzelmi ajándéka az ilyen képzéseknek a sok azonos hiten lévő ember megismerése. Minden ember megismerése Isten ajándéka. Mindenkitől lehet tanulni, értékes dolgokat átvenni. Példaként emelem ki a presbíterképzésre Bátonyterenyről jött, egészen fiatal testvéreinket. Először magam is úgy éreztem, hogy ez a négy-öt alig húszéves fiatal nem igazán felel meg az eddig megismert presbíteri követelményeknek. Megismerve őket

megváltozott a véleményem, egy kicsit szégyellem is magam a korábbi, konzervatív gondolkodásom miatt. Karácsony előtt nagyon örültem, hogy a prebíterképzősök javaslatára gyűjtést szerveztek ennek a nagyon szegény gyülekezetnek a számára.

Sok-sok élményt lehetne még felsorolni. A színvonalas előadásokon kívül az esti kötetlen beszélgetések is mindnyájunk épülését szolgálták. Ahány gyülekezet, annyi szokás. A jó példákat át kell venni, a negatív dolgokból tanulni kell, hogy el tudjuk kerülni őket. Fontos, hogy a tanultakat és a tapasztalatokat adjuk tovább. Nemrég halottam a rádióban egy hívő embertől, hogy a hit nem magánügy. **„Ha valaki a sivatagban vizet talál, és nem osztja meg másokkal, az gyilkos”**

Ugyanezt nem ilyen súlyos szavakkal, biblikus megfogalmazásban az 1Kor.12,7-ben így olvashatjuk:

„A lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele”

Számunkra az ismeretszerzésen kívül a meghitt együttlétek, áhítatok, úrvacsorai istentiszteletek jelentették még az igazi lelki feltöltődést. Örülünk, hogy résztvevői lehettünk ezeknek az alkalmaknak. Hasonló érzésekkel szoktunk hazamenni a mostanihoz hasonló évkezdő együttlétekről is. Lelkünk egyik felével most is veletek vagyunk.

Isten áldását kérjük az évkezdő gyülekezeti együttlétre!

Erős vár a mi Istenünk!

Prépóst Károly
Prépóst Károlyné, Judit

A második vélemény, amint a címből is kiolvasható, már kész volt Gyenesdiáson is, csak nem hangzott el.

Amit Gyenesdiáson nem mondtam el...

(Mit kaptam a „Munkatársképző”-től, vagyis engem személy szerint hogyan érintett meg...)

Piliscsabán 2007 őszén indult az első „Gyülekezeti Munkatársképző tanfolyam” D. Szebik Imre nyugalmazott püspök szervezésében, amit azóta folyamatosan – minden évben – megtartottak.

A tanfolyam három hétvégi alkalmat ölel fel, egy-egy alkalom három napos – péntek, szombat, vasárnap – a végén vizsgával zárul. Célja a lelkészek munkájának segítése.

Ez nem egy pihentető hosszú hétvégét jelent, hanem igen kemény munka a késő esti órákba nyúló komoly előadásokkal, nagyszerű előadókkal. Nem említem az előadók nevét, mert nehéz volna úgy felsorolni, hogy véletlenül se maradjon ki senki!

A tanfolyam tematikája több területre terjed ki – például egyháztörténet, egyházzene, lelki gondozás, misszió...

Székesfehérvárról eddig 15-en végeztünk, egyelőre ez a legnagyobb létszámú csapat, amely egy gyülekezetből való.

Én a második kurzuson vettem részt 2008 novemberétől. 2009 március 28-án volt a vizsgánk, másnap, az istentiszteleten útra bocsátó áldást kaptunk.

Álltunk az oltár előtt és mindenki – az áldással együtt, kapott egy-egy ígét útravalónak...

Akkor, amit ott éreztem, átéltem, szavakkal nem tudom elmondani... meg kell tapasztalni!

Amikor az ember valóságosan érzi, hogy Isten ott van vele!!! Ott, abban a pillanatban is!

Tudni, hogy Őt fogom szolgálni minden munkámmal... Kimondhatatlan érzés...

Az ige, amit akkor kaptam, azóta is vezérel, tudom. Ez pedig nem más, mint „Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is öbenne.”

(1Ján 4,16)

Olyan feladatok elé állított és állít folyamatosan azóta is Isten engem, amelyekre gondolni sem mertem volna!

Próbálok legjobb tudásommal, alázattal megfelelni mindenkorn.

Annyira jól szervezett és erőt adó a munkatársképzés, hogy az évente rendszeresen induló tanfolyamokkal párhuzamosan létezik egy „Gyülekezeti Munkatárs továbbképzés”, amit kétszer egy évben tartunk – tavasszal és ősszel –, mert összekovácsolódott egy nagyszerű csapat, melynek többsége az első három kurzuson részt vett testvérekből tevődött össze.

Egy-egy ilyen alkalom számomra – és mondhatom bátran, minden résztvevőnek – hatalmas erőt ad, akkora lelki feltöltődést, hogy a következő alkalmunkig élhetünk belőle.

A kérdésre, hogy: - Találkozunk-e még? -, a válasz mindig egyhangú IGEN!!!

Mindenkinek csak ajánlani tudom, sok szeretettel, hogy érezzék át, éljék meg ezt az isteni ajándékot! Érdemes élni a lehetőséggel!

Erős vár a mi Istenünk!

Kocztur Klára

Mit kaptam én a presbiterképzőn?

Nagyon feszített időbeosztású volt az a két hétvége, amit Révfülöpön töltöttünk. Az előadások rendkívül érdekesek voltak, a nap végére csak úgy zsongott a fejünk a sok információtól. Nagyon örültem annak, hogy később leírt formában is megkaptuk az előadásokat; így nem csak a jegyzeteinkre támaszkodhattunk az hallottak felidézésénél.

Érdekes volt az ország minden területéről érkezett presbiterekkel találkozni, és látni, hogy micsoda véleménykülönbségek vannak például a liturgia használata kapcsán. Számomra az derült ki, hogy ez leginkább az ismeret hiánya miatt van és sokan a képzés végére azt mondták, hogy most már máshogy látják a dolgot.

Hegedűsné Emmer Katalin

Mit kaptam én a gyülekezeti munkatársképzőn?

(Rövid vallomás, mely elhangzott 2013.08.24-én Gyenesdiáson, az évkezdő nyár végi lelki napon)

Kedves Testvérek!

Három évvel kezdtem el járni a gyülekezeti munkatárs képzőre. Nehezen szántam rá magam, mert az alkalom minden esetben hétvégén, péntek délutántól vasárnap délutánig került megrendezésre. A családot otthon hagyni, és a hétvégi teendőket átütemezni, nem egyszerű feladat.

D. Szebik Imre nyugalmazott püspök szervezi és vezeti a tanfolyamot. A püspök úr személyében jó humorú, nyílt, kedves embert ismerhettünk meg. Az ország egész területéről jöttünk össze, sőt még Aradról is érkeztek testvérek. Az éjszakába nyúló beszélgetések, közös séták alatt elhangzó vallomások során nehéz sorsok tárultak elénk. Hasonló sorsú asszonyokkal kerültem Piliscsabán egy szobába. A hasonló sors, hasonló értékrend és hit, máig tartó szoros baráti kapcsolatokat eredményezett.

Az előadásokat felkészült, magas színvonalat képviselő lelkészek tartották. Építő, tartalmas, lelkünket gazdagító előadásokat hallgattunk. Az elméleti anyagot, szintén magas színvonalú szituációs játékokkal próbálták számunkra érthetőbbé, gyakorlatiasabbá tenni. **A központban mindig Jézus állt.**

Hálát adok Istennek, hogy ilyen alkalmak vannak egyházunkban. Sokat tanulhatunk, ismeretekben gazdagodhatunk, és lelkieken erősödhetünk.

Erős vár a mi Istenünk!

Tarné Lukács Gabriella

Összegezve a vallomások tanulságait, Kocztur Klára vallomásának utolsó mondatával fejezhetjük ki ennek az írásnak a képzésekre vonatkozó az üzenetét.

„Mindenkinek csak ajánlani tudom, sok szeretettel, hogy érezzék át, éljék meg ezt az isteni ajándékot! Érdemes élni a lehetőséggel!”

Ádventi vásár

Gyülekezetünkben éveken keresztül a missziói kör készítette elő az ádventi vásárt. Az asszonyok nagy szorgalommal, ötletességgel tervezték meg és készítették el a kézimunkákat. A vásár bevételéből pedig a külmiszió szolgálatát „indiai és afrikai szociális munkát” támogatták, és mindig jutott valamennyi összeg a gyülekezet éppen aktuális feladataira is.

Ebben az esztendőben – a missziói kör tagjainak kérésére – szeretnénk megújítani ádventi vásárunkat. Úgy tervezzük, hogy **gyülekezetünk minden tagja** részese lehet a lebonyolításnak. Kérjük testvéreinket, ha szívesen gazdagítanak vásárunkat kézimunkával vagy egyéb, **saját készítésű termékkel**, jelezzék ezt a lelkészi hivatalban. Az előkészületeket Prépost Károlyné és Tarné Lukács Gabriella tartja kézben. A felajánlásokat előre is köszönjük.

Isten áldja a szorgos kezek munkáját, hogy mások öröme és az Ő dicsőségére szolgáljanak!

**„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Őröla
a Szentírás és Hitvallásaink bizonyítást tesznek”**

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség presbitériumának, vezetőségének egy-egy tagját, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket. A bemutatás nem fontossági sorrendben történik, célunk, hogy idővel minden tisztségviselő bemutatásra kerüljön. Most következzen a tavalyi évben megválasztott Emmer Kata (azóta Hegedűsné Emmer Katalin) presbiter bemutatkozása:

1974-ben születtem Siófokon. Kőröshegyen, a Balatontól néhány kilométerre délre laktunk, majd 1980-ban költöztünk Székesfehérvárra. Az Istenhittel középiskolás koromban találkoztam először. Gimnáziumi barátnőm a Prohászka templom ifi csapatának tagja volt, ő hívott ifis alkalmakra és a sörédi sérült gyerekeket nyaraltató táborba, ahol segítőként vett részt. Itt megérintett az a szeretet és hit, amit ezekben a fiatalokban tapasztaltam, de ez ekkor inkább csak a kívülről álló rácsodálkozása volt. Gimnázium után 1992-ben, Angliába utaztam, hogy babysitterként tanuljam a nyelvet. Az ott töltött egy év óriási élmény volt számomra; rengeteget utaztam, láttam, tapasztaltam. Háziasszonyom mutatott egy újsághirdetést, miszerint a közeli templomban lehet angolórákra járni. Így, mintegy véletlenül kerültem be egy keresztény közösségbe, ahol valami elindult bennem. Az ott megismert emberek olyan nyitottsággal fogadtak, és invitáltak különböző gyülekezeti eseményekre, ami igazán magával ragadott.

Miután hazaköltöztem, úgy döntöttem itthon is keresek egy közösséget. Az evangélikus gyülekezet családi vonalon adott volt, de ez a kötődés akkor mégsem bizonyult elég erősnek. Közben elvégeztem a főiskolát, és angoltanárként kezdtem el dolgozni. Évek múlva, hosszas útkeresés után jöttem rá, hogy a fehérvári evangélikus gyülekezet a sajátom, mégiscsak itt érzem otthon magam. E felismerés után, 2010-ben konfirmáltam.

A hétfői Elmaradt Hittanórák csoportba járok, ahol igazán jól érzem magam. Itt a Bibliai történetekről való beszélgetés keretét ad magunk és egymás megismeréséhez. Jelenleg is angoltanárként dolgozom, az M-Prospect nyelviskolán keresztül fehérvári cégekhez járok tanítani.

Tavaly presbiterré választott a gyülekezet, ezt nagyon köszönöm és nagy megtiszteltetésnek veszem.

A tavalyi év mást is hozott az életembe. Találkoztam Jánossal, akivel az idén nyáron összeházasodtunk. Így, a Hírmondón keresztül is szeretném megköszönni gyülekezetnek a sok gratulációt és jókívánságot.

Hegedűsné Emmer Katalin

Altenbergi-dóm

Augusztusban a családommal Németországban jártam. Sok szép várost, templomot volt alkalmunk megcsodálni, de mindközül kiemelkedett az Altenbergi-dóm Észak-Rajna-Westfáliában. Nem csak fekvését, építészeti jelentőségét tekintve csodálatos ez a templom, hanem abból az érdekes, egyedülálló jellegzetességéből is, hogy ún. szimultán templom.

A dóm Köln városához egészen közel, tőle északra helyezkedik el. Odenthal nevű településhez tartozik, ám nem a településen, tőle kissé távolabb csodálatos, romantikus zöld erdővel borított dombok között, harsogóan zöld réten található. Természetközelségét fokozta, hogy a templom közvetlen közelében tehenek legeltek.

A torony nélküli dóm a német gótika egyik legjelentősebb alkotása, csaknem egyidős a kölni dómmal. 1255-ben építette Bergi Eberhard gróf, a már 1133-ban idetelepült cisztercita apátság részére. A dóm nyugati ablaka – 1397-ben készült – a legnagyobb középkori gótikus templomablak Németországban: 18 X 8 méteres. Hatalmas orgonája 88 regiszteres.

A templom 1857 óta szimultán templom: az evangélikusok és a katolikusok egyformán használják, felváltva tartanak benne istentiszteletet. (Evangelische Domgemeinde und Katholische Pfarrkirche).

A dóm és környéke lélegzetelállító, szimultán jellege pedig példaértékű az ökumené szempontjából.

Schmidtné dr. Szurma Szilvia

Isten áldása

*Bármit cselekszünk, hasztalan, -
Csak múltó percnak épül;
És eltűnik majd nyomtalan
Isten áldása nélkül!*

*Ki jóra ösztönöz, segít,
Ki mindnyájunknak atyja,
Munkáink apró köveit
Szilárdan összetartja.*

*A jó Isten megszenteli
A kezdetet s a véget
Szívünk virággal lesz teli,
Ha az ő napja éltet.*

*De bármi épül, hasztalan,
Csak múltó percnak épül;
És el fog tűnni nyomtalan
Isten áldása nélkül.*

Rudnyánszky Gyula

„Induljunk, érkezünk, adj nekünk társakat,....

(Finnországi élmények)

„Induljunk, érkezünk, adj nekünk társakat, Ének útjain nyisd meg titkaid...” – Ezzel a (finn szerzőtől származó) énekkel kelt útra 17 fős csoportunk 2013. augusztus 2-án reggel az ezer tó és az erdők országa felfedezésére, valamint a kemi testvérgyülekezet meglátogatására. A résztvevők többsége a Fejér megyei evangélikus gyülekezet tagjaiból állt, és három fehérvári katolikus testvérünk is csatlakozott hozzánk.

A hosszú repülőút után este érkezünk meg Kemi repülőterére, ahol szeretettel fogadtak bennünket a finn családok, majd otthonukban vacsorával kínáltak. Megkóstoltuk a helyi specialitásokat (többek között a rénszarvaspörköltet) is. Az estebédet követően került sor ismerkedésre, beszélgetésre, a közös nyelv többnyire az angol vagy a német volt.

A vendéglátóim, Arja Saarento és férje rendkívül közvetlenek, barátságosak és segítőkészek voltak. Pár alkalommal az anyanyelvemen is lehetőség nyílt beszélgetésre családi körben, hiszen egyetemista fiuknak magyar barátnője van, aki szintén Finnországban él és tanul.

Másnap kora reggel indultunk első kirándulásunkra, a kb. 100 km-re húzódó Északi-sarkkörre, ahol a lappföldi Mikulást kerestük fel otthonában. Útközben a busz ablakából igazi rénszarvast is láthattunk. Joulupukkit magyar énekekkel üdvöztettük meg, majd magyar gyermekek Mikulás-napi kívánságának tolmácsolása után csoportképen is megörökítettük látogatásunkat. Délután finn testvéreink meghívására Rovaniemiben egy fáfeldolgozással kapcsolatos interaktív múzeumot tekintettünk meg, ahol önfeledt játékban volt részünk. Később a belvárosban és a folyóparton sétáltunk. A parti sétányon, a halpiacon sok finomságot lehetett megkóstolni.

Rovaniemi kétségkívül legszebb műemléke a lutheránus templom, melynek különösen az oltárképe, „Az élet forrása” című alkotás nyűgözött le bennünket.

A vasárnapi istentiszteletre – Kemiben – a nagyon szép, 1902-ben épült templomában került sor. A finn testvérgyülekezet részéről Heikki Koivisto nyugalmazott lelkész köszöntő szavait Prépost Károlyné Judit kiváló tolmácsolásában hallgattuk meg. Lelkészünk, Bencze András püspök-helyettes a köszönetnyilvánítással együtt a testvérgyülekezet részére külön erre az alkalomra készítettett úrvacsorai készletet Markku Korpela vezető lelkésznek nyújtotta át gyülekezetünk nevében. A fogadó családoknak is mindenki magyar ajándékokkal kedveskedett.

A közös imádságot követően Kemi gyülekezeti házában kávé, tea, sütemény mellett jó hangulatban folytattuk az ismerkedést, beszélgetést a gyülekezet tagjaival.

A vasárnap délutánt minden résztvevő a vendéglátóival, többnyire a család nyári lakjában, vízpart közelében töltötte. A kellemes nyári időben a bátrabbak megmártózhattak a hideg vízben, de lehetőség nyílt vitorlázásra, szaunázásra, pihenésre. Fogadó családommal a Botteni-öböl partján fekvő kis nyaralójukban töltöttünk el pár órát. Késő délután a

csoportunkból néhányan a finn-svéd határfolyó, a Tornio zúgójához is eljutottunk a vendéglátókkal, ahol festői látványban volt részünk.

Programunkban a Fehérvár nagyságú város, Oulu megtekintése is szerepelt. Az itteni dómhoz különleges élményünk fűződik, hiszen a székesegyház orgonistája a fehérvári származású Marosvári Péter, akinek csodálatos orgonajátékát hallgathattuk meg. Délután az oului püspök, Samuel Salmi és felesége rendkívül szívélyesen fogadott bennünket a dómhoz közeli püspöki palotában. Az egyházmegye bemutatását és közös éneklést követően igazán nagyvonalú vendéglátásban volt részünk. Az estét már a kemi gyülekezet saarenottai közösségi házában töltöttük, szép környezetben. Az este során finn vendéglátóink játékos vetélkedőt szerveztek nekünk hazájukkal kapcsolatban, majd mi, vendégek leptük meg őket egy kis műsorral. Ifjúsági liturgiából olvastunk fel részleteket finn nyelven, végül a műsort Bencze András lelkészünk gitárkíséréte mellett közös énekléssel zártuk. Bár az esti program későn ért véget, az éjszakák még augusztusban is „fehérek” voltak, így szaunázásra, szabadtéri kolbászsütögetésre is jó alkalom kínálkozott.

Utolsó, Kemiben töltött napunkon a belvárossal ismerkedtünk, majd délután ajándékok vásárlására is lehetőség nyílt.

Augusztus 7-én kora reggel vettünk búcsút vendéglátóinktól, majd továbbindultunk a finn fővárosba, ahol másfél napot töltöttünk. A monumentális helsinki dómban Anna-Maija Viljanen-Pihkala lelkész nő magyarul tartott ismertető számunkra, aki korábban hosszabb időt töltött Magyarországon, így jól beszéli nyelvünket. A látnivalók közül nem hagyhattuk ki a Sziklatemplomot, valamint a szép fekvésű, nagy nyugalmat árasztó helsinki temetőt sem. A finn főváros bővelkedik szép építészeti műemlékekben, sok a park, emberléptékű városnak tűnt.

Késő estig, órák hosszat sétáltunk Helsinkiben, a Balti-tenger partján. Másnap kora délután indultunk vissza Magyarországra.

Nagyon gyorsan eltelt ez az egy hét, mely társakat adott, rengeteg élményt nyújtott. Az együtt töltött idő alatt új ismeretségek szövődtek, a már meglévő kapcsolatok tovább mélyültek, lelki feltöltődésre is lehetősége nyílt mindnyájunknak.

A testvérgyülekezettel fennálló szoros kapcsolat további ápolására jó alkalom kínálkozik 2015. évben, a finn testvérek tervezett fehérvári látogatása idején. Szeretettel várjuk vissza őket! Néhányukkal már idén szeptember végén találkozunk városunkban.

Dr. Török Judit

Kiemelt alkalmaink:

október 13.	vasárnap	16 h	Korálünnep egyházmegyei kórustalálkozó Oroszlányban
október 10-13.	csütörtök- vasárnap	72 óra kompromisszum nélkül A fiatalok önkéntes munkája – ökumenikus szervezés	jelentkezni Sterczér Dóránál illetve Jancsek Máténál
október 31.	Reformáció ünnep	10,30 h	istentisztelet Székesfehérváron
		18 h	ökumenikus ünnep az evangélikus templomban
november 1.	Mindenszentek ünnep	16 h	temetői istentisztelet Székesfehérvár, Homokszori Evangélikus Temető
december 1.	vasárnap	16 h	Énekkari szeretetvendégség Székesfehérvár
december 8.	vasárnap	10,30 h	Ádventi vásár megnyitása az istentisztelet keretében Székesfehérvár
december 14.	szombat	16 h	családi ádventezés Székesfehérvár

**EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR**

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

Lázárné Tóth Szilvia beosztott

lelkész

Mobil: (06) 20 824 4238

E-mail:

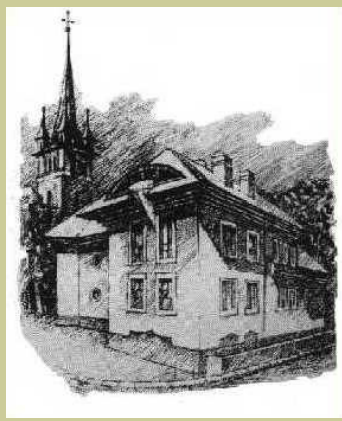
tothsilvia83@gmail.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

Alkalmaink

vasárnap	minden vasárnap	10,30 h	istentisztelet	Székesfehérvár
	minden vasárnap	9 h	istentisztelet a hónap 1. vasárnapján úrvacsora	Fehérvárcsurgó
	minden hó 2. és 4. vasár- napja	9 h	istentisztelet	Gárdonyban a refor- mátus gyülekezeti házban Bóné Kálmán utca 16.
	minden hó 2. és 4. vasár- napja	16 h	istentisztelet	Sárosd, Református templom
hétfő	minden hó 1. hétfő	14 h	nyugdíjas klub	Székesfehérvár
	minden hétfő	18 h	Elmaradt hittanórák Felnőttek beszélgető köre Gyökössy Endre Életápolás c. könyve alapján	Székesfehérvár
kedd	minden kedd	15 h	missziói kör	Székesfehérvár
	minden kedd	16 h	gyülekezeti bibliaóra a következő vasárnap igéjét tanulmányozzuk	Székesfehérvár
	havonta előre egyeztetett kedden	18 h	munkatársi megbeszélés	Székesfehérvár
szerda	havonta egy szerda	10,30 h	istentisztelet	Székesfehérvár SZIM szociális otthon
	minden szerda	17 h	hittanórák óvodás kortól 8. osztályig	Székesfehérvár
	minden szerda	18 h	énekkari próba	Székesfehérvár
csütörtök	havonta egy csütörtök	18 h	irodalmi kör	Székesfehérvár
	havonta egy csütörtök	15 h	istentisztelet	Arany Bárka szociális otthon, Gárdony
péntek	minden péntek	16 h és 18 h	ifjúsági óra két blokkban	Székesfehérvár
	havonta egyeztetett péntek	18 h	Házassági Hétvége, házassá- gok összejövetele	Székesfehérvár